

Kje, in kako bomo letovali

Le brez skrbi, tokrat ne bomo brskali po vabljenih družinskih članov pa so dobili do 600 dinarjev. Zaposlenim so izplačali regres takrat, ko so načrtovali dopust. Pri razporeditvi dopusta imajo v tem podjetju prednost fizični delavci, večina sezonskih delavcev pa izrazi svoj dopust pozimi, ob novoletnih praznikih. Povprečno štiričlansko družino stane 10-dnevno letovanje na morju približno 2000 dinarjev, so izračunali pri Gradisu.

Glede na naravo dela pa iščejo v tem podjetju nove rešitve v zimskem turizmu, ki je že zdaj precej priljubljen. Graditi nameravajo nove objekte na Pohorju. Že zdaj imajo tudi predpisanje na Golteh z okoli 28 ležišč.

Stane Žerovnik, referent za družbeni standard v KARTO-NAZNI TOVARNI, nam je povedal, da imajo svoj dom v Fiesi, kjer je prostora za okoli 58 ležišč. Poleg tega imajo planinsko kočjo na Veliki planini, kjer je na voljo sedem ležišč. Prenočišče v tem domu stane pet dinarjev. Na morju je celo sezono vse zasedeno, saj zaposluje Kartonažna tovarna v Ljubljni, Tržiču, Logatcu in Rakeku skupaj okoli 1600 ljudi. V počitniškem domu na morju imajo sobe višje in nižje kategorije in plačajo člani kolektiva dnevno 30 oziroma 40 dinarjev. Pred in po sezoni imajo nekaj popusta, 10-dnevno letovanje pa stane povprečno 1800 dinarjev. V podjetju so razdelili regres v višini 600 dinarjev, socialno ogroženim pa so nekaj prispevali iz sredstev, ki jih je prispeval mestni sindikalni svet.

V EMONI je zaposlenih okoli 5500 ljudi, podjetje pa ima počitniški dom v Crikvenici, kjer je prostora za 37 ležišč, približno 100 ležišč pa najamejo za svoje člane kolektiva v drugih domovih ali pri zasebnikih. Nam je povedal Milan Pač, vodje službe za družbeni standard. Letos so podelili regres v višini 300 dinarjev, člani kolektiva pa lahko letujejo v predsezoni po 35, v sezoni 45 dinarjev. Svoji plačajo v predsezoni 50, v sezoni pa 60 dinarjev. Otroci, mlajši kot 10 let plačajo 25, starejši pa 35 dinarjev dnevno. V te cene ni všteta turistična taksa. Podjetje ima tudi svojo kočjo v Vikerčah, kjer lahko prenoči pet do šest ljudi in plačajo za prenočitev pet dinarjev.

Vsi, ki imajo pravico do letnega dopusta, so dobili v NAMI regres v višini 600 dinarjev, nam je povedala Magda Ribič, samostojna referentka v kadrovski službi. V kolektivu je zaposlenih okoli 950 ljudi, ki lahko letujejo v svojem počitniškem domu v Novemgradu. Člani kolektiva plačajo dnevno 30, njihovi svojci pa 40 dinarjev. Otroci do 10 let plačajo 20 dinarjev. Sem je (za otroke) všteti polovični obrok hrane in ležišče. Vsak lahko preživi v tem domu na morju do 10 dni, v predsezoni pa letujejo upokojenci, ki plačajo 15 dinarjev dnevno. Namin dom je, kot so nam povedali, sodoben, funkcionalen, z lepo urejeno okolico; imajo dovolj otroških in športnih igrišč. Člani kolektiva lahko v predsezoni izrabijo 3-odstotni popust, štiričlanska družina pa zapravi v 10 dneh (v sezoni) na morju okoli 1200 dinarjev. Podjetje ima razen tega tudi letos novo počitniško hišico v Luciji, kjer je na voljo troje stanovanj. V dveh počitniških hišicah na Pokljuni lahko preživi vikend ali dopust šest družin hkrati.

RAJKA RAKAR

Taborniki v občini Center

Zveza tabornikov Jugoslavije. In zdaj, ko nam je to nekoliko bolj jasno, se res lahko pomenuje o tem in onem iz taborniškega življenja z načelnikom Miranom, ki je sicer študent strojništva in že dve leti uspešno vodi svojo četo Gozdovnikov.

Pravzaprav sva z Miranom prelistala dnevnik oziroma kroniko Gozdovnikov. Ustavila sva se ob najbolj zanimivih dogodkih iz taborniškega življenja...

Četrtek, 30. IX. 1971.
...Zvečer smo se zbrali nekateri že dolgoletni taborniki in pripravljali sestanek za novo četo, ki se bo imenovala Gozdovniki...

Ponedeljek, 10. VII. 1972 (Odhod na taborjenje)
...Se stisk roke, poljub mami in očetu in »Bodi priden!« ...No, te zadnje besede smo seveda preslišali. Misli v mladih glavah so splavale na travnik, kjer bodo pod šotorom preživeli 16 dni med svojimi vrstniki deleč proč od sole in doma... Ob prihodu na tabor (šotore je pred tem že postavila predhodnica), nas je prevzela vse enaka misel: tu je pa res lepo!

Ponedeljek, 10. VII. 1972 (Odhod na taborjenje)
...Se stisk roke, poljub mami in očetu in »Bodi priden!« ...No, te zadnje besede smo seveda preslišali. Misli v mladih glavah so splavale na travnik, kjer bodo pod šotorom preživeli 16 dni med svojimi vrstniki deleč proč od sole in doma... Ob prihodu na tabor (šotore je pred tem že postavila predhodnica), nas je prevzela vse enaka misel: tu je pa res lepo!

Torek, 11. VII.

Prvo noč smo kljub dežju srečno prestali (večera smo že uredili igrišča in pot do umivalnice — do Soče), dopoldne pa smo imeli gozdno šolo. Matjaž nam je predaval o kačjem piku. Po večerji so nas obiskali fantje in dekleta iz Koritnice in smo z njimi preživeli lep večer.

Ponedeljek, 17. VII.

V taboru so ostali le dežurni, ostali pa smo šli na Svinjak. Ko smo prehodili kakih 300 metrov višinske razlike, smo naleteli na modrassa in Matjaž ga je kar s cepinom, da ne bi koga picil. Bil je zelo lep. Vrglji smo ga v grmovje... S Svinjaka smo videli Jalovec, Kanin, Bavški Grintovec, Rombo in Čukla.

Sreda, 19. VII.

Skupina najbolj vzdržljivih je vstala že pred četrto in se odpravila proti Bovcu, od tam pa proti Čukli. Imeli smo srečo, da ni bilo prevroče, zato je bila pot prav prijetna. Nerodno je bilo le to, da smo se morali večkrat ustaviti, ker smo večerj jedli ringlo, ki po vsej verjetnosti ni najbolje vplival

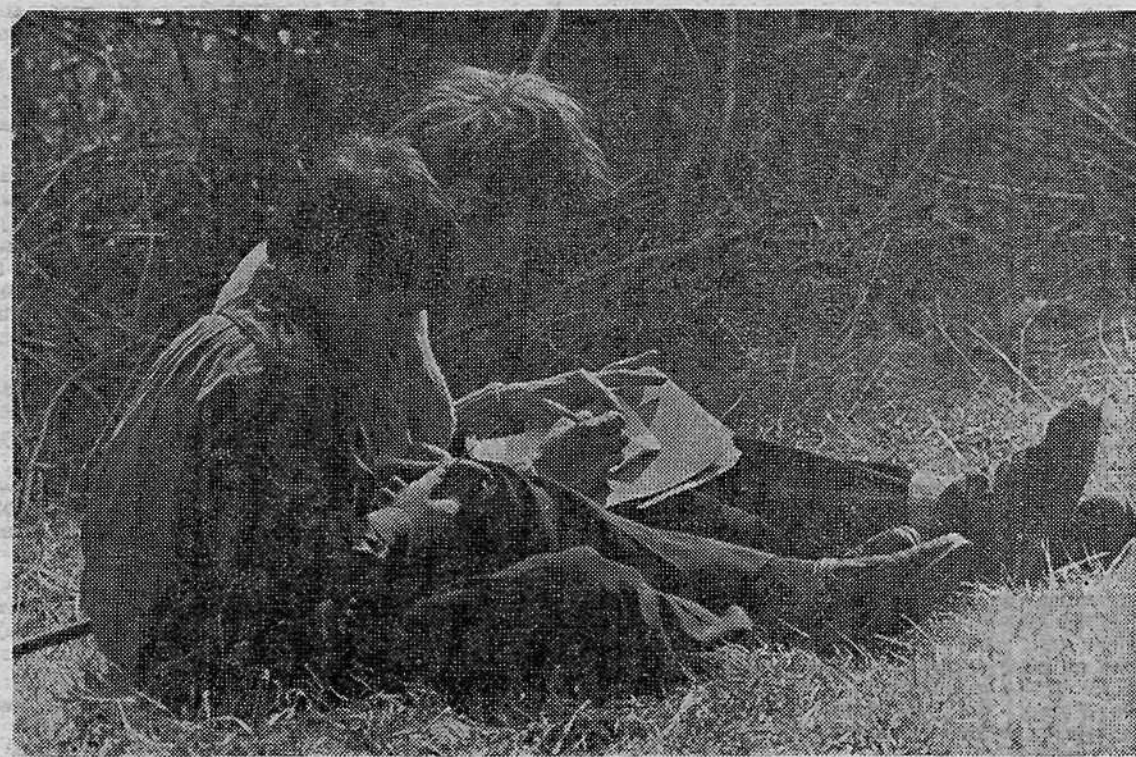
na naša prebavila. Po nekaj postankih smo ugotovili, da bomo morali resneje varčevati s toaletnim papirjem. Na Čukli smo ugotovili, da je bil rekord Drago z devetimi postanki, da smo jih vsi skupaj naredili 43 in da je bilo povprečje nekaj čez štiri... S Čukle smo opazovali tabor in z daljnogledom opazovali tabore, ki nas niso videli, kljub temu, da je Andrej neprestano mahal z zastavicami...

Sobota, 22. VII. (Slovo od tabora)

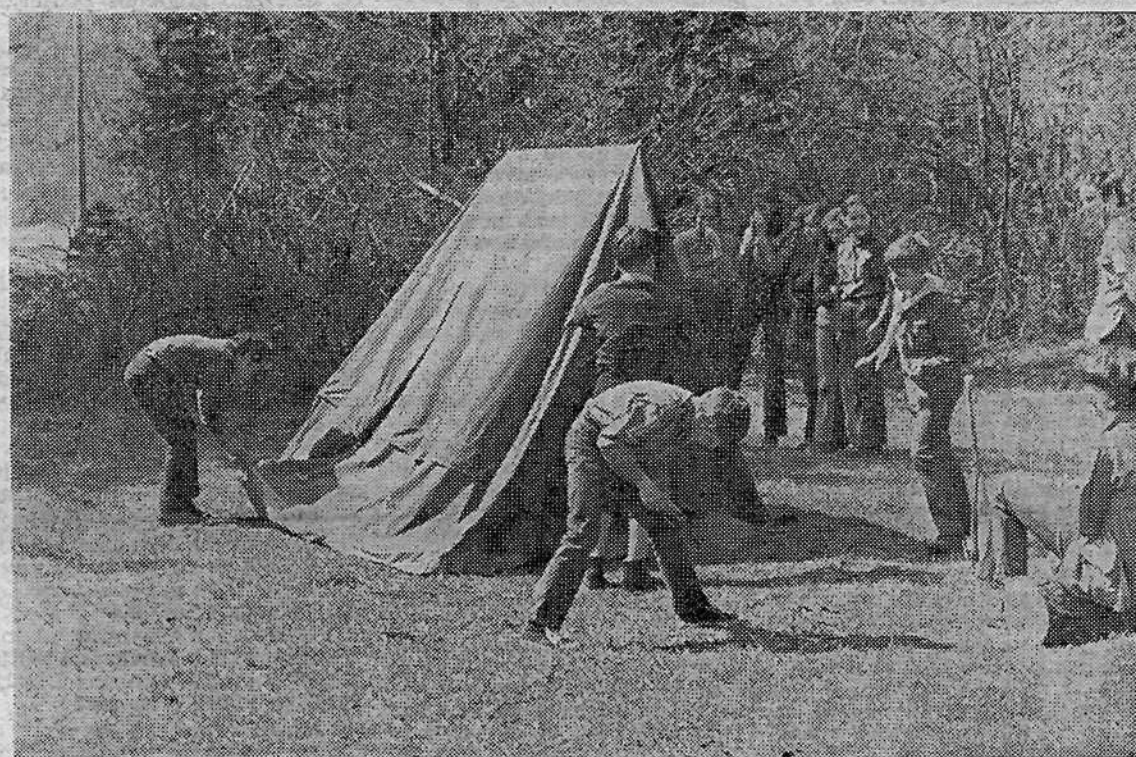
Prvi gostje so se kmalu začeli zbirati okoli ognja. Matjaž je najprej nekaj povedal o našem načinu življenja, Skuta pa je deklamirala Soči. Sledilo je nekaj partizanskih in taborniških pesmi ter skečev. Potem je napočil najslavnejši trenutek večera. Matjaž ga je označil takole:

»Prišel je trenutek, ki je za naše nove člane odločilnega pomena. Danes se bodo odločili, ali po taboru zapustijo naše vrste ali pa bodo živeli po taborniških zakonih, zdravo in naravno polno življenje. Na travniku pod Svinjakom, v bližini Soče smo vpili vase čist gorški zrak in v njem iskali moč, da se spet povrnemo zdravi, močnejši in bolj polni med sive ljubljanske zidove in prah. V kolektivnem življenju smo gojili tovarštvo in razvijali pozitivne lastnosti, kot so iznajdljivost, samodisciplinina, samoiniciativna delavnost, vztrajnost, skromnost, resnično ljubeznost. Razvijali smo po svojih načelih ljubezen do narave in smisel za dojemanje naravnih zakonov.

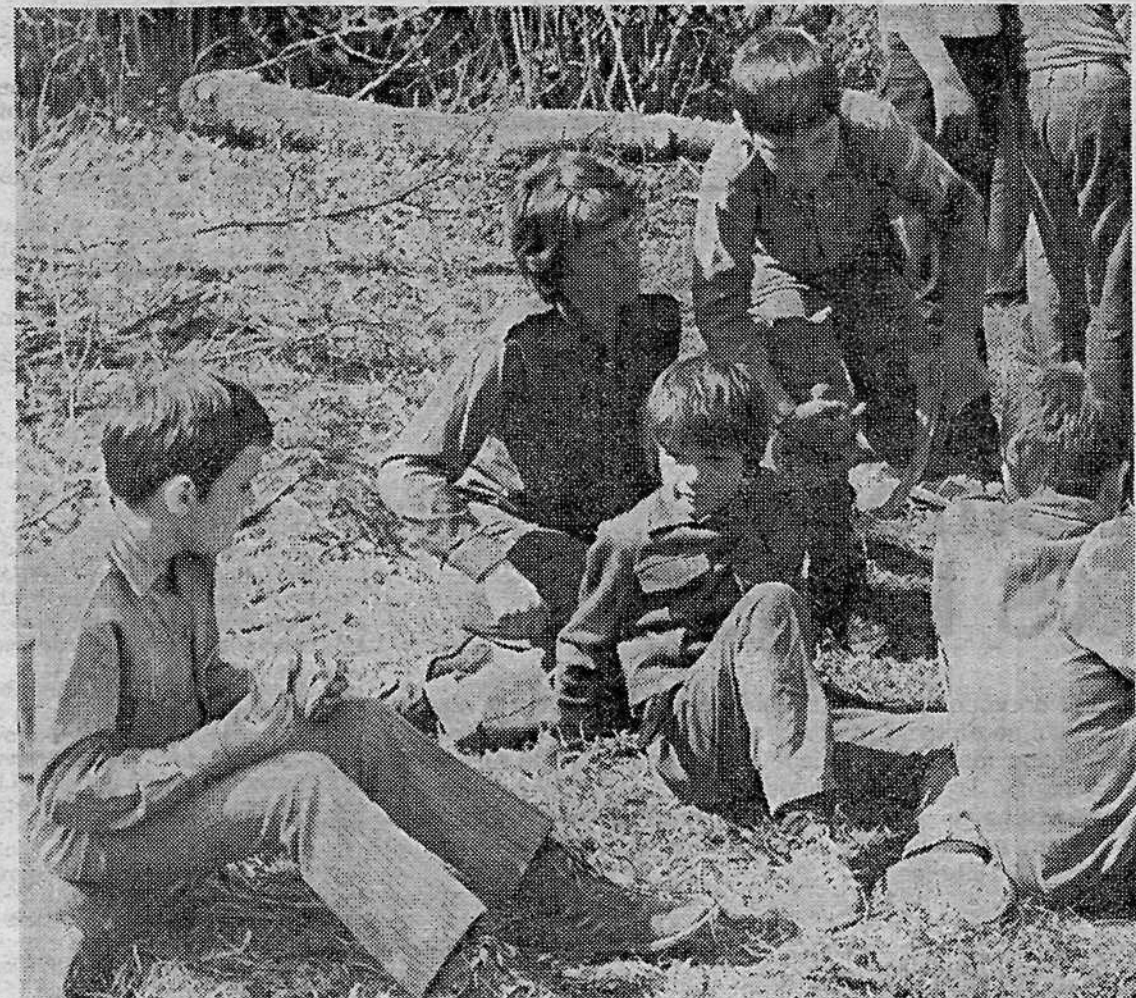
Nestor jugoslovanskih tabornikov Sivi Volk nam je v Bohinju, ko smo pred leti prvič poslušali prasego, dejal: »Premislite in odločite se! Triglav vas gleda in vsaka vaša beseda bo zapisana v njegovih sivih, večnih skalah...«

Ali je sploh kaj prav

Postaviti ga je treba čim hitreje

Ali bo gorelo

Teden mladinskih kulturnih prireditev mladine centra

Dan po dnevu mladosti in rojstnem dnevu tovarša Tita, 26. maja, je bila v Mestnem gledališču Ljubljanskem otvoritvena slovesnost ob pričetku prvega kulturnega tedna mladih v občini Center. Uvodne besede je zbranim gostom podal Igor Makovec, predsednik občinske komisije ZMS Ljubljana-Center. Na kratko je opisal pomen te kulturne manifestacije mladim v naši občini in ugotovil, da sodeluje v kulturnih in športnih dejavnostih vedno več mladih ljudi. Tovariš Makovec je nato predal besedo Danilu Petriču, predsedniku komisije za kulturo pri občinski konferenci.

Danilo je pojasnil pomen in delovanje komisije ter poročal o njenem delu v letošnjem letu. Komisija je med drugim spremljala glasila v mladinskih aktivnih občini Center. Imela je stalen stik z uredništvi in izdajateljmi, ter je, kot že prejšnje leto, tudi tokrat izdala zbirko najboljših prispevkov iz teh glasil. Zbirka nosi naslov Jutro. Na tej otvoritveni slovesnosti pa naj bi nagradili najprizadenejša glasila ter jim tako pre-

dali priznanje za njihovo delo. Komisija, sestavljena iz članov uredništva revije Mladina in članov občinske konference je izmed šestnajstih glasil kar desetim dala priznanja in nagrade. Komisija je v svojih odločitvah vodila predvsem vsebinska kriterija, pa tudi oblikovna in šolska. Pogostost izhajanja in še marsikaj. Ob tem kaže veliko število priznanj na to, da so mladinska glasila dokaj kvalitetna.

Pri podelitvi priznanj se je zataknilo, od predstavnikov desetih glasil, osmnošolskih: Iskrice, Mi, Mladi plamen in Tomševci, ter srednješolskih: Ta svet je pesni vreden, Mladi Poljanec, Mladinec, Elektrotehnik, Mladica in Kakus, sta na podelitvi prišla samo predstavnik zadnjih dveh glasil. Torej ni nič čudnega, če je po mnenju čakanku na nagradence, ki jih ni bilo od nikoder in ki so nam seveda sprožili vsesplošno razburjenje in tudi negotovanje gostov. Sprejel Nino Legat, predstavnik Mladice, buren aplavz. Predstavnik zadnjih dveh glasil sta tako rešili mučeno, pa tudi komično situacijo,

njima zato vse priznanje, veliko črno piko pa vsem predstavnikom ostalih nagradjenih glasil, ki so z ignoriranjem prireditve pokazali dobršno mero neodgovornosti in nerեսnost. S tem seveda krmijo tudi ugled svojih glasil.

V otvoritveno prireditev je bil vključen tudi recital, sestavljen iz prispevkov iz mladinskih glasil. Skoraj vsi sestavki so bili pisani v obliki poezije in večina jih je bila dobrih, največje priznanje navzočim pa je osvojila preprosta in prirska pesnica Kozja Liza iz Pariza. Napisala jo je Irena Flach, ki hodi v šesti razred osnovne

šole Toneta Tomšiča. Preprosta, vendar prijetna scena, prostorsko obvladana od dinamičnega gibanja nastopajočih — vse to je ustvarilo prijetno vzdušje in pripomoglo k dobremu stiku občinstva z nastopajočimi.

Tako se je pričel prvi mladinski kulturni teden v naši občini in predstave so se vsak dan menjavale cel teden. O prireditvah ne bomo preveč pisali, saj so bile vse dokaj kvalitetne, ter dobro pripravljene. Razveseljivo je, ker smo imeli možnost spoznati delo in prizadevanja dramskih krožkov iz različnih srednjih šol in do-

mov. Tako so v nedeljo nastopili gojenci vojaškega dijaškega doma s satiro Zarka Petana Beseda ni konj, naslednje dneve so nastopile še dramske sekcije srednje šole za medicinske sestre in pedagoške gimnazije. Posebno doživljajo je bil nastop gojencev zavoda za glasbeno in baletno izobraževanje v Križankah, in dobro zrežirana zaključna prireditev mladine iz delovnih organizacij v mladinskem klubu Poljanec.

Torej lahko rečemo, da je bil ta mladinski kulturni teden po kvaliteti in prizadevanjih organizatorjev zelo uspešen, toda na žalost se je zataknilo tam, kjer so najmanj pričakovali — pri obiskovalcih. Vse prireditve so bile izredno slabo obiskane, saj je bilo na nekaterih tudi samo dvajset do trideset mladih obiskovalcev. Verjetno bo moral organizator v prihodnje dobro premisliti in zagotoviti udeležbo obiskovalcev, kajti prireditve ne morejo biti same sebi namen, temveč morajo pritegniti mlade, da bodo bolj aktivno sprejemali kulturne dogodke in tudi več sodelovali.

In kje iskati vzrok slabemu obisku? V slabi propagandi? V prenatrpanem programu meseča mladosti? V nezanimivosti mladine? Na to vprašanje bi morali organizatorji najprej najti odgovor in odstraniti vzroke, preden začnejo pripravljati naslednji mladinski kulturni teden.

MISO JAVORNIK in VELJKO RAK